746/06

Den 18. april 2006 blev i sag nr. 67.203:

xxxxx xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxx

mod

SEB Pension
Postboks 100
0900 København C

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Codan Forsikring A/S, nu SEB Pension, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med anmeldt erhvervsevnetab.

Selskabet har afvist at dække skaden med henvisning til, at klagerens generelle erhvervsevne ikke er nedsat med 2/3.

Forsikringen blev tegnet i 1992 i forbindelse med en omtegning af den samlede forsikringsbestand i selskabet.

Det fremgår af sagen, at klageren er født i 1946 og uddannet 3-sproglig korrespondent med videreuddannelse som cand.linc.merc i fransk og engelsk. Derudover har klageren taget diverse kurser inden for NLP, psykologi og teologi..

Klageren var i perioden 1978-1985 ansat på en handelshøjskole, først som undervisningsassistent og siden i en forskerstilling. Klagerens tidligere arbejdsgiver har i en udtalelse dateret 3/2 2005 oplyst:

"I henhold til aftale fremsendes hermed årsløn som adjunkt med forskningsforpligtelse.

Lønnen er beregnet ud fra, at hvis du var fortsat i din daværende stilling som adjunkt med forskningsforpligtelse på fuld tid.

| | |
|---|---|
| Løn | 28.050,83 kr. |
| Tillæg | 3.643,64 kr. |
| Pensionsgivende løn | 31.694,47 kr. |
| 16,8 % pensionsbidrag | 5.324,67 kr. |
| Løn i alt | 37.019,14 kr. x 12 = 444.229,68 kr." |

I den kommunale ressourceprofil er oplyst, at klageren i 1992 startede op med egen samtaleterapi, fra 2002 mod betaling. I 2002 tjente hun 10-15.000 kr. I 1994-1999 underviste hun på kurser i kommunikation, personlig udvikling med videre.

Af udtalelse dateret 24/11 2003 fra speciallæge i psykiatri N.M. fremgår bl.a.:

"Indtil nu har jeg haft 3 samtaler med I.L-E., og jeg må indrømme det er meget svært at få klarhed over hvad der er galt, og om der overhovedet er noget galt sådan i helbredsmæssig henseende.

Jeg er kommet til den konklusion at hun ikke er psykisk syg, og at der derfor ikke er noget behandlingsbehov set i det perspektiv.

Når det er sagt så skal det også tilføjes at I.L-E. er en meget speciel person, en person med extrem sensitivitet, der bevirker at hun er fuldstændig åben og forsvarsløs overfor de input hun udsættes for.

Hun er meget optaget af åndelige fænomener og alternative tilgangsveje til sindets afkroge.

Hun har selv en NLP-uddannelse og de sidste 5 - 6 år lejlighedsvis selv haft mennesker i terapi.

Hun har haft diverse spirituelle oplevelser både i drømme og i vågen tilstand.

Hun er med i forbønsgruppe, hvor man hjælper 'døde sjæle videre til næste skridt af deres udvikling'.

Ud over 4 timers ugentlig job som underviser i engelsk for pensionister, så har hun ingen indtægter, men har stødt og roligt spist sin formue op, først arven, så sin pensionsopsparing og nu er hun igang med 'murstene' i sit hus.

Hele tiden søger hun diverse stillinger, og det lige fra hjælpepræst i valgmenighed til receptionist, og kommer også til samtale stort set hver gang, men har så efterfølgende natlige mareridt hvor hun oplever at hun er på vej til at dø, hvad hun tager som tegn på at hendes krop ikke magter opgaven, og hun må sige fra.

Hun føler sig 'udbrændt'. Siger at andre kan opfatte det som hun går fra det ene nederlag til det andet, men sådan forholder det sig ikke set fra hendes vinkel. Der er ikke noget job hun har måttet opgive fordi hun ikke kunne bestride det fagligt set, men hver gang kommer hun til et punkt hvor kroppen bare siger stop og så må hun finde på noget andet.

Som det kører nu bevæger I.L-E. sig stødt og roligt hen imod en social katastrofe.

Hendes økonomiske midler siver lige så stille bort. Hun kan ikke overskue mere end de 4 timers ugentlige arbejde hun har nu, og selv det udmatter hende, og jeg kan med min bedste vilje ikke se at der lægelig set er en mulighed for at 'behandle' sig ud af den situation, det være sig med medicin eller psykoterapi.

Det er ellers det jeg fornemmer at det sociale system forventer ville kunne lade sig gøre, og da hun heller ikke har noget at blive sygemeldt fra, så belaster hun heller ikke i øjeblikket systemet, som derfor heller ikke bruger kræfter på at sætte ind med den sociale behandling der er nødvendig betingelse for at hun ikke på et tidspunkt skal sidde helt forarmet og nedbrudt.

Vi har aftalt at jeg holder kontakt med hende indtil der kommer en brugbar løsning, men behandling er det altså ikke."

Af den kommunale ressourceprofil fremgår bl.a.:

"**5 Helbredsmæssige forhold i relation til arbejdsmarkedet:**

**Helbred:**

Fysisk:

I. har i mange år haft migræne, men det har været tiltagende det sidste års tid. Endvidere har I. en svag overkrop - oplyser, at hun ikke kan rette ryggen helt ud. I. vil således ikke kunne tage et hårdt fysisk arbejde.

Psykisk:

Har det pt meget dårligt, svinger meget, og det har hun gjort i mange år. I. har ikke været til egen læge siden marts 2001 (se tidl. dagpengesag), da hun havde en dårlig oplevelse hos lægen. Ut har opfordret I. til at gå til lægen, og evt. få behandling. I. oplyser, at det vil hun gøre, når hun har fundet en ny læge.

I. oplyser, at når hun f.eks. har været i København eller til foredrag, så er hun meget træt bagefter.

I slutningen af 2001 gik I. til samtale hos KRIS (kristne for incestramte), da I. har en formodning om, hun har været udsat for incest. Dette er dog ikke bevidst for hende, og hun stoppede, da hun ikke synes, at hun kunne tillade sig at gå der så. I. var glad for at gå til samtaler der.

I. er opdraget i flinkeskolen, og hun bebrejder sig selv mange ting."

Klageren fik med virkning fra 1/1 2005 bevilget fleksjob som kontorassistent med 2/3 løntilskud. Af bevillingen fremgår, at "Reel arbejdstid er 25 timer. Derudover er det aftalt at I. enkelte dage/uger om året evt. kan arbejde op til 30 timer, hvis ferieplanlægning skaber særlig spidsbelastningssituation."

Klageren udfyldte og underskrev den 20/2 2005 en anmeldelse af tab af erhvervsevne. Af anmeldelsen fremgår, at klageren arbejdede som kontorassistent i et fleksjob, og un-

der sygdomsbeskrivelse er på spørgsmål om lidelsens navn og symptomer svaret: "udbrændthed – depression" og "Stress- og depressive symptomer."

Klageren har ved sin advokat over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal anerkende, at klagerens erhvervsevne er nedsat med 2/3. Af klageskrivelse dateret 27/6 2005 fremgår bl.a. med henvisning til en skrivelse af 1/3 2005 til det indklagede selskab af klagerens advokat:

> "I skrivelsen foretages på side 2 den relevante økonomiske udregning, hvoraf det fremgår, at I.L-E.'s egen indtjening ved eget arbejde i dag udgør 29,66 % af den løn, hun ville kunne have tjent, såfremt hun var fortsat i sin adjunktstilling med forskerforpligtelse på Handelshøjskolen, jf. også højesteretsdom af 21. november 2003 i sag 94/2003, 2. afdeling …
>
> Som anført ovenfor fremgår det af forsikringsbetingelserne … at der ved vurderingen af erhvervsevnen skal tages rimeligt hensyn til, hvad der rimeligt kan kræves af en forsikringstager henset til vedkommendes uddannelse og tidligere virksomhed.
>
> I den foreliggende situation er der tale om en forsikringstager, der indtjeningsmæssigt indtjener mindre end 1/3 af, hvad hun kunne have tjent, såfremt der ikke var indtrådt en væsentlig forværring af den generelle helbredstilstand. Derudover er der tale om, at forsikringstageren indtjener indtægten ved udførelsen af et arbejde, der ligger væsentligt under, hvad man med rimelighed normalt ville forlange, henset til tidligere uddannelse og beskæftigelse, og de anførte forsikringsbetingelser."

Klagerens advokat har endvidere i skrivelse af 9/9 2005 til nævnet anført:

> "Vedrørende sagens bilag B [udtalelse dateret 24/11 2003 fra speciallæge i psykologi N.M.] er det min opfattelse, at der ikke er noget fagligt belæg for de konklusioner, der er anført heri. Det er en ren menneskelig vurdering, der er foretaget og ikke en specialfaglig psykiatrisk bedømmelse. I stedet mener jeg, man bør lægge vægt på at Å. Kommune jfr. sagens bilag 4 og 5, som fastslår, at fysisk er der tale om mangeårig migræne, der har været tiltagende, der er tale om en svag overkrop, at

ryggen ikke kan rettes helt ud, og at hun naturligvis ikke kan påtage sig et hårdt fysisk arbejde.

Psykisk er det konstateret, at hun har det meget dårligt, svinger meget, og det har hun gjort i mange år.

Dette er lagt til grund for det meget skånsomme job, som I.L-E. er blevet anvist af Å. Kommune.

Disse forhold bekræfter, at I.L-E. har meget svært ved at være tilknyttet arbejdsmarkedet, og derfor kan hun ikke påtage sig et arbejde, som udløser en løn og en indtjening, der kommer i nærheden af 1/3 af det, som fuldt arbejdsdygtige mennesker med tilsvarende uddannelse oppebærer.

Det må også vurderes, at hun rent faktisk ikke leverer en arbejdsindsats på over 1/3 af det normale for en person med hendes kvalifikationer, idet hun overhovedet ikke kan påtage sig nogen form for normalt arbejde.

Jeg bestrider derfor, at den måde, som Codan Forsikring anskuer sagen på, er korrekt. Min klient skal bedømmes i forhold til hvad hun ville have tjent, hvis hun havde været i en adjunktstilling med forskningsforpligtelse. Det er derfor fortsat min opfattelse, at min klient har krav på forsikringsdækning i henhold til den tegnede police."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 22/8 2005 til nævnet anført:

"Der er således tale om dækning ved tab af 'generelle erhvervsevne', sådan som begrebet blev anvendt af det offentlige ved fastsættelse af førtidspensioner før 1. januar 2003. Dette indebærer, at to hovedbetingelser skal opfyldes som betingelse for dækning.

For det første skal erhvervsevnetabet været nedsat (med 2/3) som følge af 'sygdom eller ulykkestilfælde'. I den aktuelle sag har klageren en særlig personlighed, men

der er ikke dokumenteret nogen form for sygdom. Det fremgår bl.a. af speciallæge i psykiatri, N.M., afgivne erklæring af 24. november 2003 …

N.M.'s erklæring viser herudover, at klageren socialt og økonomisk set har et reelt behov for hjælp, men problemerne skyldes hverken sygdom eller ulykkestilfælde. Dette indtryk styrkes også af sagsbehandlingsoplysningerne i de af klagerens advokat fremlagte Bilag 4 og 5.

Der foreligger dermed ikke dokumenteret nogen helbredsmæssig begrundelse for, at klageren ikke skulle kunne indtjene over 1/3 af, hvad fuldt erhvervsdygtige personer i samme karriereforløb skulle være i stand til.

For det andet er dækning betinget af, at klageren ikke rent faktisk leverer en arbejdsindsats over 1/3 af det normale eller rent faktisk ved egen arbejdsindsats optjener mere end 1/3 af det normale for fuldt arbejdsdygtige tilsvarende personer.

Det fremgår af sagsakterne, gengivet i Bilag 6, at klageren i sit nuværende fleksjob har en 'reel arbejdstid på 25 timer'. Da der ikke er nogen helbredsmæssig indikation for, at klageren ikke også skulle kunne arbejde i samme tidsrum inden for sit eget fagområde, er arbejdsindsatsen langt over 1/3 af 37 timer.

Klageren optjener også i sit nuværende fleksjob mere end 1/3 af, hvad der er 'sædvanligt'. Den af klagerens advokat opgjorte egenindtjening på kr. 131.765 årligt skal efter min opfattelse ikke sættes i forhold til en adjunktstilling med forskningsforpligtelser (444.230 kr.), men derimod et betydeligt lavere beløb. Det fremgår af Bilag 4, at det er 20-27 år siden, klageren kortvarigt arbejdede som undervisningsassistent, og det er dermed ikke relevant at sætte klagerens nuværende indtjening i forhold til en normalopgjort løn udmålt som endestationen i et langvarigt teoretisk karriereforløb.

De 131.765 kr. skal i stedet sættes i forhold til, hvad der normalt indtjenes ved den undervisnings-, kursus- og rådgivningsvirksomhed, som klageren i henhold til Bilag 4

har været beskæftiget med siden 1991. Dette bringer den faktiske indtjening langt over 1/3 af normallønnen, som må antages at være betydeligt lavere end de førom-talte 444.230."

Vedrørende bevisværdien af henholdsvis udtalelsen fra speciallæge i psykiatri N.M. og de kommunale akter har selskabet i skrivelse af 27/9 2005 til nævnet anført:

"Jeg har ingen andre kommentarer til klagerens advokats brev af 9. ds., end at Bilag B er udfærdiget af en speciallæge i psykiatri, og dermed netop er en specialfaglig, psykiatrisk bedømmelse. Bilagene 4 og 5 er udarbejdet af en sagsbehandler ved Å. Kommune og indeholder ingen psykiatrisk bedømmelse, men alene klagerens eget udsagn om, at hun har det dårligt psykisk."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 1. Definition af invaliditet**

Ret til invalideydelse og/eller præmiefritagelse har den forsikrede, der på grund af sygdom eller ulykkestilfælde mister sin erhvervsevne, uden at det skyldes forsæt, således at erhvervsevnen er nedsat til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne.

Nedsættelse af erhvervsevnen, der berettiger til udbetaling af invalideydelse og/eller præmiefritagelse, foreligger når den forsikrede ikke længere skønnes at være i stand til - bedømt under hensyn til hans nuværende tilstand, hans uddannelse og tidligere virksomhed - at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsudygtige personer med lignende uddannelse, alder og køn."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at der ved vurderingen af klagerens indtjeningsmuligheder ikke kan tages udgangspunkt i den forventede indtjening, som klageren ville have haft, hvis hun var fortsat i den forskerstilling, hun bestred i en forholdsvis kort periode for mange år siden.

Nævnet finder herefter og med henvisning til de lægelige oplysninger i sagen sammenholdt med oplysningerne om klagerens fleksjob, at klageren ikke har godtgjort, at hendes generelle erhvervsevne er nedsat med 2/3 som følge af ulykke eller sygdom. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at udbetale invaliderente og yde præmiefritagelsen, hvorfor

b e s t e m m e s :

---

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand